

РЕШЕНИЕ

№ 12326

гр. София, 09.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 21.03.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

**ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска
Мирослава Йорданова-Великова**

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Стела Спасова, като разгледа дело номер **1481** по описа за **2025** година докладвано от съдия Катя Аспарухова, и за да се произнесе взе предвид следното:

производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Производството е образувано по касационна жалба на С. Р. Д., ЕГН: [ЕГН] от [населено място], чрез адвокат С. С. от САК срещу РЕШЕНИЕ от 08.10.2024 г. по АНД № 7404/2024г., постановено от СРС, НО, 134 състав, с което се потвърждава Наказателно постановление /НП/ № 24-4332-007048/03.04.2024г., издадено Началник сектор в СДВР, отдел „Пътна полиция“ СДВР, с който на жалбоподателя е наложено административно наказание "глоба" в размер на 750лв. на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, за нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца.

В жалбата се твърди, че решението е неправилно, постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения. Релевират се нарушения на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, доколкото се твърди, че в АУАН и НП липсва описание на обстоятелствата, при които е извършено деянието. Твърди, че в НП не са посочени конкретните стойности на превишението на скоростта, което е от съществено значение за наказуемостта. С оглед изложеното се моли - оспореното решение да бъде отменено, съответно да се отмени и оспореното НП.

В съдебно заседание касаторът не се явява и не се представлява.

Ответната страна - не се явява и не се представлява. В писмени бележки от 21.03.2025г., поддържа касационната жалба да бъде оставена без уважение, а оспореното решение на СРС-оставено в сила, като правилно и законосъобразно. Прави възражение срещу размерът на адвокатското възнаграждение. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СРС предлага да се отхвърли касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ НАМИРА СЛЕДНОТО:

Касационната жалба се явява допустима, като подадена в срок и от надлежна страна и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

Разгледана по същество - касационната жалба е неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, постановено по подадена в срок жалба срещу НП. Не са изтекли, както сроковете по чл.34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административно-наказателно преследване.

За да постанови атакуваното съдебно решение СРС е приел, че в съдебното производство безспорно е установено извършеното нарушение, а именно, че на 23.03.2023 г. в 20:21 часа наказаното лице е управлявало лек автомобил "БМВ 320ЦИ" с регистрационен номер СВ 4328 НХ в [населено място] по [улица]от [улица]към [улица], при въведено ограничение на скоростта 50 км/ч за населено място, водачът е засечен с мобилна система за видеоконтрол CORDON-M2, с № MD 1197, която е отчела 108 км/ч при разрешена допустима скорост от 50 км/ч. Визирано е, че техническото устройство при определяне на превишената скорост е отчело предвидения в техническите характеристики толеранс от +/- 3 км/ч. като след приспадане на този толеранс превишението на скоростта е установено на такова 58 км/ч. над допустимата. Посочено е, че лекият автомобил е собственост на Ц. Н. Д..

КАСАЦИОННИЯТ СЪСТАВ намира, че са правилни изводите на СРС за компетентност на актосъставителя и наказващият орган, вкл. и че в производството не са допуснати процесуални нарушения. В случая фактическата обстановка, въз основа на която районният съд е формирал изводите си, е установена по безспорен начин. АУАН е съставен въз основа на представения по делото снимков материал на заснетото нарушение на 23.03.2024 г.. Същите са били предявени на лицето ползвател на л.а. – С. Д., който е декларирал собственоръчно, че е управлявал на посочения ден, час и място автомобила.

СРС в изпълнение на задълженията си по чл. 107, ал. 2 от НПК е приобщил писмените доказателства, част от административно-наказващата преписка. Към последната е приложена схема на организацията на движението по булеварда, от която да се установи наличие на знак. Видно от посочената за нарушена норма на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП- скоростта в населеното място е 50км./ч. и само когато е различна от посочената следва да се обозначи с нарочен знак. Нарушението е установено с автоматизирано техническо средство АТСС, представляващо преносима система за контрол на скоростта на моторни превозни средства с вградено разпознаване на номера и комуникации. Техническото средство е от одобрен тип, което е видно от приложения по делото Преглед на вписан тип средство за измерване, с номер на вписване В-46, с дата на вписване 06.07.2018г., с валидност до 13.06.2027г., решение за одобрен тип уред за измерване и Протокол от проверка № 022-СГ-ИСИС/14.03.2023г. от БИМ, че същият отговаря на метрологичните изисквания. По делото е представен и Протокол

за използване на автоматизирано техническо средство или система рег. № 4332р-20214/24.03.23г., съставен в изпълнение на разпоредбата на чл.10, ал.1 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015г., която задължава органа за контрол на правилата за движение по пътищата да попълва протокол, съгласно приложение на наредбата при всяко използване на мобилно АТСС, каквото е настоящото техническо средство. В случая протоколът съдържа нормативно изискуемите реквизити и е доказателство относно датата и мястото за контрол, посоката на движение на контролираните МПС, ограничението на скоростта, номер на автомобил и други обстоятелства, необходими, за да бъде извършена преценка за законосъобразността на издадения ел. фиш или НП. В съответствие с разпоредбата на чл. 10, ал. 3 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. протоколът се съпровожда със снимка на разположението на уреда, т. е. на мобилното АТСС, което изискване в случая е изпълнено. Такава снимка е неразделна част от протокола и има предназначение да даде визуална представа къде точно е било поставено мобилното АТСС, за да се прецени дали това място отговаря на посоченото в протокола и къде е било разположено мобилното АТСС спрямо посоката на сработване на АТСС. От приложения към протокола снимков материал се установява разположението на мобилната камера, а именно на процесното място, което е посочено в протокола. От горното е видно, че са изпълнени всички изисквания на чл. 10, ал. 1-3 на Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г.

Не се споделя твърдението в касационната жалба, че не става ясно какви са стойностите на превишението на скоростта. Точно и ясно е посочена засечената скорост на МПС – 112 км/ч, съответно разрешената скорост е 50 км/ч и след приспаднал толеранс от -3%, скоростта е 108 км/ч..

Следва да се съобрази, че СРС детайлно и мотивирано е обсъдил правените възражения с жалбата пред СРС, които мотиви напълно се споделят и от настоящата инстанция, която съответно на основание чл.221, ал.2, пр.2-ро от АПК препраща към същите. Възприема се за непротиворечив извода на СРС, че с описаното деяние водачът е извършил нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП вкл. и ясно е описан вида на МПС, поради което на основание чл. 182, ал. 1 т. 6 от ЗДвП му е наложено законосъобразно наказание -глоба от 750лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца.

С оглед изхода на спора и своевременно предявената претенция, в полза на СДВР следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 63д, ал.4 от ЗАНН, вр. чл.37 от Закона за правната помощ, вр. чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер от 80 /осемдесет/ лева.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2, изр.първо, предл. първо от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, XIX-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ от 08.10.2024 г. по АНД № 7404/2024 г., постановено от СРС, НО, 134 състав

ОСЪЖДА С. Р. Д., ЕГН: [ЕГН] от [населено място] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 80 /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

